

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1539/2024
27.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Саша Милосављевић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности Ниш, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу и ББ из ..., чији је пуномоћник Сандра Рајковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1651/23 од 26.09.2023. године, у седници одржаној 27.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1651/23 од 26.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1651/23 од 26.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1651/23 од 26.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 3050/19 од 21.12.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезу тужени да тужилји надокнаде штету и то Република Србија од 1.499.683,68 динара, а ББ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом од 22.07.2015. године, и тужилја је обавезана да туженима надокнади парничне трошкове и то Републици Србији од 49.500,00 динара и ББ од 123.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и потребе расправљања питања у интересу равноправности грађана.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре

правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев за накнаду штете од 1.499.683,68 динара, на име трошкова принудног уклањања нелегално саграђених објеката, постављен у односу на тужену Републику Србију, односно од 200.000,00 динара у односу на туженог ББ, јер је као сувласник ускратио тужиљи сагласност за легализацију бесправне градње. Имајући у виду да је уклањање нелегалне градње извршено на основу коначних одлука надлежних управних органа и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да не постоје правна питања која би налагала потребу одлучивања о изјављеној ревизији, као о посебној. На ову потребу не упућују ни наводи ревизије да је штета последица иницијалног неправилног рада Републичког геодетског завода, који није донео коначну одлуку о захтеву тужиље за исправку уписа права друготуженог у јавној евиденцији непокретности, имајући у виду да је судска заштита због ћутања управе обезбеђена пред Управним судом у смислу одредби чланова 8. и 15. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр. 111/2009).

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 22.07.2015. године. Према одредбама чланова 28. и 30. став 2. ЗПП, вредност предмета спора у односу на тужену Републику Србију од 1.499.683,68 динара представља динарску противвредност 12.483,83 евра, а вредност предмета спора према туженом АА од 200.000,00 динара представља динарску противвредност од 1.664,86 евра, и не прелазе предвиђени имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**